

ลักษณะความผิดฐานลักรณนต์

3.1 สภาพปัญหาอาชญากรรมการลักรณนต์ในประเทศไทย

โดยทั่วไปสภาพปัญหาอาชญากรรมการลักรณนต์ในประเทศไทยมีสภาพปัญหา และลักษณะสำคัญพอสรุปได้ 2 ประการคือ

1. รณนต์เป็นทรัพย์สินที่มีราคาสูง และเป็นทรัพย์สินที่มีทะเบียน จึงมีสถิติ การแจ้ง ความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่าคดีทรัพย์สินอื่น การตรวจสอบค่อนข้างจะทำได้แน่นอน
2. อาชญากรทำงานกันเป็นกลุ่ม แต่ส่วนการกระทำการโจรกรรมรณนต์จะมี จำนวนไม่มาก เพราะต้องอาศัยความชำนาญในลักษณะเป็นมืออาชีพ ภายในกลุ่มจะมีความ เชื่อมโยงสัมพันธ์กันทำงานกันในลักษณะเป็นขบวนการ หรือเรียกว่า “องค์กรอาชญากรรม”

3.2 วิธีการลักรณนต์

วิธีการลักรณนต์ในปัจจุบันมีการกระทำแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ คือ

3.2.1 การลักรณนต์โดยการโจรกรรม

3.2.2 การลักรณนต์โดยอาศัยช่องทางธุรกิจ

3.2.1 การลักรณนต์โดยการโจรกรรม

การโจรกรรมรณนต์ทำได้ 2 วิธีคือ

3.2.1.1. การโจรกรรมโดยไม่ใช้กุญแจ

วิธีการลักรณนต์ประเภทนี้จะเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด คือ ไม่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถอะไร เพียงแต่เป็นการยากลำบากในการนำพารณนต์ไป ถ้าเป็นรถจักรยานยนต์ ผู้

กระทำผิดจะทำการยกรถจักรยานยนต์ที่จอดอยู่ริมถนนขึ้นรถบรรทุกเล็กหรือรถตู้ไปได้สะดวก ส่วนรถยนต์ก็จะต้องอาศัยการใช้รถยนต์ลากรถ ทำการลากจูงรถยนต์คันที่ต้องการไปจากที่จอด ซึ่งมักเกิดจากผู้ประกอบการรับจ้างยกรถที่มีอุปกรณ์ในการยกพร้อมอยู่แล้ว หรือถ้าไม่ใช่ผู้รับจ้างยกรถก็จะทำการจ้างผู้ที่มีอาชีพโดยตรงมาทำการแทน¹

3.2.1.2. การโจรกรรมโดยการกระทำต่อกุญแจรถยนต์

รถยนต์ทุกคันจะมีกุญแจในส่วนต่าง ๆ ของรถยนต์เป็นอุปกรณ์ในการป้องกันการโจรกรรม หรือเป็นเครื่องถ่วงเวลาในการโจรกรรม ไม่ว่าจะเป็นกุญแจประตูรถ กุญแจฝากระโปรง กุญแจติดเครื่องยนต์ ก็ตาม การที่ผู้กระทำผิดจะโจรกรรมรถยนต์แต่ละคันได้ ผู้กระทำผิดก็ต้องมีการเรียนรู้ถึงระบบกุญแจรถยนต์และจุดอ่อนของระบบกุญแจดังกล่าวก่อนลงมือโจรกรรม

โดยทั่วไปกุญแจรถยนต์ยี่ห้อเดียวกันจะมีโครงสร้างกุญแจที่เหมือนกันที่เรียกว่า “ลูกกุญแจโครงสร้างมาตรฐาน” ลูกกุญแจมาตรฐานนี้จะเป็นอุปกรณ์สำคัญในการที่ผู้กระทำผิดจะนำไปสร้างเขี้ยวกุญแจชิ้นใหม่ เพื่อนำไปโจรกรรมรถยนต์ วิธีการสร้างเขี้ยวกุญแจบนกุญแจโครงสร้างมาตรฐาน ผู้กระทำผิดจะใช้วิธีการเหล่านี้คือ

1. ใช้ไขควงหรือคีมดึงฝาน้ำมันรถยนต์ ที่ฝาน้ำมันนี้จะมีรูกุญแจรถยนต์ติดอยู่ แล้วจะนำฝาน้ำมันนั้นไปถอดดูกลไกของกุญแจ แล้วนำกุญแจโครงสร้างมาตรฐานมาสร้างเขี้ยวโดยใช้ตะไบแต่งเขี้ยวกุญแจให้สามารถไขที่ฝาน้ำมันได้ แล้วนำกุญแจเพียงดอกเดียวนี้ไปทำการโจรกรรม

2. ใช้คีมดึงวงกุญแจประตูรถยนต์ให้หลุดออกมา แล้วนำไปสร้างเขี้ยวบนกุญแจมาตรฐานตามวิธีการเช่นเดียวกับข้อ 1

¹ พตอ.ไพฑูรย์ เพิ่มศิริวิศาล, ตำราการสืบสวนการโจรกรรมรถ, หน้า 13-18

3. ทำกุญแจดอกใหม่โดยลอกเลียนแบบเขียวกุญแจรถยนต์ วิธีการคือนำกุญแจรถยนต์เป้าหมายไปกดลงบนดินน้ำมัน เทียน หรือขี้ผึ้ง หรือนำไปวาดลงบนกระดาษให้ได้รอยเขียวกุญแจ แล้วนำไปสร้างเขียวกุญแจบนลูกกุญแจโครงสร้างมาตรฐานตามยี่ห้อรถยนต์คันดังกล่าว วิธีการนี้ผู้กระทำผิดมักจะได้กุญแจจากเจ้าของรถยนต์ โดยการที่เจ้าของนำรถยนต์ไปเติมน้ำมัน การไปใช้บริการในสถานบริการต่าง ๆ แล้วมีการฝากกุญแจไว้ พ่อค้ารถยนต์เก่า พนักงานของบริษัทผู้ให้เช่าซื้อรถยนต์ที่รับมอบกุญแจรถยนต์ได้ตามสัญญา บุคคลผู้ได้รับการครอบครองกุญแจรถยนต์นี้ก็จะมีโอกาสนำกุญแจไปทำขึ้นใหม่อย่างสะดวก และวิธีการนี้ยังรวมถึงบุคคลที่ใกล้ชิดกับเจ้าของรถยนต์ เช่น บุคคลในครอบครัว เพื่อน ลูกจ้างที่มีโอกาสหรือเคยนำรถยนต์ไปใช้ อาจจะทำกุญแจขึ้นมาอีก 1 ดอก แล้วทำการโจรกรรมรถยนต์ได้

4. การสร้างอุปกรณ์พิเศษที่เรียกว่า “เหล็กปีกเครื่องบิน” ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีลักษณะเลียนแบบกุญแจรถยนต์ ปลายข้างหนึ่งมีลักษณะคล้ายกุญแจและปลายอีกข้างหนึ่งเป็นรูปเหลี่ยม ผู้กระทำผิดจะใช้วิธีการแทงปลายเหล็กข้างที่คล้ายกุญแจเข้าไปในรูกุญแจแล้วจะนำคีม หรือกุญแจปากตายมาจับที่ปลายข้างที่เป็นเหลี่ยม หมุนเหล็กปีกเครื่องบินเพื่อทำลายสลักกุญแจภายในทั้งประตูรถยนต์ ปลดล็อกคอปวงมาลัย และสามารถติดเครื่องยนต์ได้

การโจรกรรมทั้ง 4 วิธีข้างต้นจะทำได้กับรถยนต์ที่ใช้กุญแจแบบแบนเท่านั้น หากเป็นกุญแจแบบกลมจะต้องใช้วิธีการทำลายกุญแจให้เสียไปเลย

สำหรับรถยนต์ที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการโจรกรรมไว้ในรถยนต์ เช่น มีที่ใส่กุญแจคั่นห้ามล้อรถและครัชท์ ติดตั้งสัญญาณป้องกันการโจรกรรม ติดตั้งระบบตัดไฟ ติดตั้งระบบตัดน้ำมัน และติดตั้งกุญแจใส่เกียร์ อุปกรณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ผู้ที่ทำการโจรกรรมรถยนต์บางคนมีความรู้ความชำนาญในการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการโจรกรรม ก็สามารถทำลายอุปกรณ์ดังกล่าวได้ไม่ยาก แต่ผู้กระทำผิดมักจะไม่เลือกทำการโจรกรรมรถยนต์ที่ไม่มีการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการโจรกรรมมากกว่า

3.2.2 การโจรกรรมโดยอาศัยช่องทางธุรกิจ

3.2.2.1 ธุรกิจการให้เช่าซื้อรถยนต์

ปัจจุบันธุรกิจที่เปิดช่องให้มีการลักรถยนต์ได้คือ ธุรกิจการเช่าซื้อรถยนต์ และธุรกิจประกันภัย ธุรกิจทั้งสองประเภทนี้มักเป็นการกระทำควบคู่กันไป โดยผู้ที่ประกอบธุรกิจ ให้เช่าซื้อรถยนต์จะบังคับให้มีผู้เช่าซื้อทำสัญญาประกันภัยกับรถยนต์ที่เช่าซื้อ เพื่อเป็นการลด ความเสี่ยงในการทรัพย์สินของตน เพราะเมื่อรถยนต์ที่เช่าซื้อได้เกิดอุบัติเหตุเสียหาย หรือสูญหาย บริษัทผู้ให้เช่าซื้อก็จะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย

ดังนั้น ผู้กระทำผิดจึงได้เห็นช่องทางจากธุรกิจทั้งสองนี้ จึงได้ทำการเช่าซื้อรถยนต์จากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่เปิดให้เช่าซื้อรถยนต์ โดยยอมจ่ายเงินดาวน์กับเงินค่าประกันภัยจำนวนหนึ่ง เพื่อนำรถยนต์ออกไปจากบริษัทผู้ให้เช่าซื้อ หลังจากนั้นก็นำรถยนต์ที่เช่าซื้อไปขายต่อให้กับบุคคลอื่น แล้วมาแจ้งความร้องทุกข์กับเจ้าพนักงานสอบสวนว่ารถยนต์ได้ถูกโจรกรรมไป เพื่อนำเอาเอกสารหลักฐานจากพนักงานสอบสวนมาแจ้งต่อบริษัทประกันภัย ให้บริษัทประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ให้เช่าซื้อแทน² และโดยทั่วไปบริษัทผู้ให้เช่าซื้อ เมื่อได้รับเงินชดใช้เพียงพอแล้วก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะดำเนินคดีกับผู้เช่าซื้ออีกต่อไป

ความเสียหายที่เกิดขึ้นบริษัทผู้ให้เช่าซื้อและบริษัทประกันภัยจะเป็นผู้รับไปทั้งสิ้น และจากประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้เป็นทนายความดำเนินคดีเช่าซื้อรถยนต์ให้กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มาตลอด ก็พบว่าผู้เช่าซื้อบางครั้งไม่มีตัวตนที่แท้จริงในสัญญาเช่าซื้อ จะมีการจัดทำเอกสารปลอมเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน มามอบไว้กับบริษัท โดยแสดงให้เห็นว่าไม่มีเจตนาที่จะทำการเช่าซื้อมาตั้งแต่แรกแล้ว

นอกจากนี้ในบางรายอาจเป็นการกระทำกันเป็นกลุ่ม โดยมีผู้ร่วมมือกระทำการอยู่ในบริษัทผู้ให้เช่าซื้อและบริษัทประกันภัย เพื่อช่วยในปกปิดข้อเท็จจริงและให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการต่าง ๆ

การลักรถยนต์ประเภทนี้แม้ว่าผู้กระทำผิดจะต้องเสียเงินไปบางส่วนให้กับบริษัทผู้ให้เช่าซื้อและบริษัทประกันภัย แต่ก็เป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับราคารถยนต์ที่ได้จากการนำไปขายต่อที่จะได้ราคามากกว่า 2-3 เท่า

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 30-35

3.2.2.2 ธุรกิจประกันภัย

การอาศัยช่องทางธุรกิจประกันภัยโดยตรง เป็นกรณีที่ผู้กระทำผิดจะทำการซื้อซากรถยนต์ที่เกิดอุบัติเหตุเสียหายจนไม่สามารถใช้ได้แล้ว พร้อมสมุดคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ แต่คนร้ายจะทิ้งซากรถยนต์นั้นไป เหลือแต่เพียงสมุดคู่มือจดทะเบียนรถยนต์นำไปทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย โดยแท้จริงแล้วมักจะเป็นกรณีที่คนร้ายกระทำการโดยสมรู้ร่วมคิดกับเจ้าหน้าที่บางคนของบริษัทประกันภัย เมื่อผู้กระทำผิดได้เป็นผู้สัญญาในสัญญาประกันภัยแล้ว ก็จะดำเนินการตามวิธีการที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ จะไปทำการแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานสอบสวนเพื่อนำหลักฐานไปขอรับเงินค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย

การลักรถยนต์โดยอาศัยช่องทางธุรกิจนี้ จะทำให้สถิติการโจรกรรมรถยนต์ของกรมตำรวจสูงขึ้นกว่าความเป็นจริงมาก

3.3 แหล่งจำหน่ายรถยนต์ที่ได้จากการกระทำผิด

เมื่อผู้กระทำผิดทำการลักรถยนต์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว หลังจากที่ได้รถยนต์ไปอยู่ในความครอบครองของตน ก็จะต้องรีบดำเนินการจำหน่ายรถยนต์ของกลางนั้นไปโดยเร็วที่สุด ซึ่งแหล่งที่ผู้กระทำผิดนำรถยนต์ที่ลักขโมยมาไปจำหน่ายนี้ เรียกได้ว่าเป็น “แหล่งรับซื้อของโจร” ที่เป็นตัวแปรสำคัญตัวหนึ่งหรืออาจจะเรียกได้ว่าสำคัญที่สุดที่จะทำให้อาชญากรรมการลักรถยนต์มีเพิ่มขึ้นหรือลดน้อยลง เพราะถ้ามี “แหล่งรับซื้อของโจร” ให้คนร้ายนำรถยนต์ที่ลักขโมยมาออกจำหน่ายได้อย่างสะดวก ก็จะเป็นสิ่งชักจูงใจให้คนร้ายทำการลักรถยนต์เพิ่มมากขึ้น ในบางครั้งอาจจะเกิดจากพ่อค่านายทุนที่ค้ารถยนต์เก่าทำการจ้างให้คนร้ายลักรถยนต์ที่มีมือห่อ รุ่น สีตามที่นายทุนต้องการเสียเอาด้วย

ดังนั้น การจำหน่ายรถยนต์ที่ได้จากการกระทำผิด คนร้ายอาจทำได้หลายวิธี³ คือ

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 51-71

1. นำรถยนต์ไปเรียกค่าไถ่ถอน โดยที่คนร้ายอาจจะเรียกค่าไถ่ถอนจากเจ้าของรถด้วยตนเองหรือใช้วิธีผ่านผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น
2. นำรถยนต์ไปสวมทะเบียนซ้อนกับรถยนต์คันอื่น วิธีที่คนร้ายทำก็คือ รถยนต์ที่ลักมาคนร้ายจะนำไปเปลี่ยนแปลงหมายเลขเครื่อง หมายเลขตัวถัง ให้ตรงกับรถยนต์คันที่มีอยู่ หลังจากนั้นก็จะทำการถ่ายสำเนาใบคู่มือการจดทะเบียนให้ตรงกัน แผ่นป้ายวงกลมก็จะทำการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งว่าสูญหายไป เพื่อให้ออกใบแทนให้แล้วนำเอกสารดังกล่าวไปใช้กับรถยนต์ทั้งสองคัน ซึ่งรถทั้งสองคันหรือหลาย ๆ คันที่กระทำเช่นนี้มีการใช้ในต่างท้องที่กัน เพื่อให้ยากแก่การตรวจสอบ
3. นำรถยนต์ไปสร้างเอกสารปลอม แล้วหลอกขายให้แก่บุคคลอื่น หลังจากที่ได้รถยนต์มาแล้วคนร้ายก็จะทำการปลอมคู่มือการจดทะเบียนและแผ่นป้ายวงกลมมาประกบกับตัวรถ แล้วนำออกขายให้แก่บุคคลอื่นที่รู้ไม่เท่าทัน ซึ่งกรณีนี้เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าทำการยึดรถยนต์คันดังกล่าว ผู้ซื้อผู้สุจริตมักจะเป็นผู้ถูกดำเนินคดี
4. นำรถยนต์ไปสวมซากรถยนต์คันอื่น วิธีการนี้ผู้กระทำผิดจะทำการซื้อซากรถยนต์ที่เกิดอุบัติเหตุเสียหายจนไม่อาจซ่อมได้จากบุคคลทั่วไปหรือบริษัทประกันภัย พร้อมเอกสารประกอบรถยนต์ทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นสมุดคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์และแผ่นป้ายวงกลมแล้วจึงทำการติดตามโจรกรรมรถยนต์เป้าหมายที่มีเหยื่อ รุ่น สี ตรงกับรถยนต์คันที่เป็นซากนั้นเมื่อโจรกรรมได้แล้วก็จะทำการตัดหมายเลขเครื่องและหมายเลขตัวถังรถคันที่เป็นซากนำมาติดแทนหมายเลขเครื่องและหมายเลขตัวถังรถยนต์คันที่ได้โจรกรรมมา ซึ่งเป็นรถยนต์ที่มีเหยื่อ รุ่น สี ตรงกับรถยนต์คันที่เป็นซาก รถยนต์คันดังกล่าวก็จะมีเอกสารประกอบอาชญากรรมถูกต้องแท้จริง แล้วนำไปขายได้โดยสะดวก
5. นำรถยนต์ไปถอดเป็นชิ้นส่วนออกจำหน่าย เมื่อผู้กระทำผิดได้รถยนต์มาแล้วก็จะส่งเข้าโรงงานชำแหละชิ้นส่วนรถยนต์ เพื่อทำการชำแหละชิ้นส่วนของรถยนต์ออกเป็นชิ้น ๆ นำออกไปขายเป็นอะไหล่รถยนต์มือสองที่ปัจจุบันเป็นที่นิยมมาก เนื่องจากชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิตออกมาใหม่จากโรงงานจะมีราคาแพงมากกว่า ประการสำคัญอีกประการหนึ่งคือชิ้นส่วนรถยนต์แต่ละชิ้นไม่มีเครื่องหมายแสดงว่าเป็นชิ้นส่วนของรถยนต์คันใด เมื่อชำแหละเป็นชิ้นส่วน

แล้วก็ยากแก่การตรวจสอบ และชิ้นส่วนบางอย่างนอกจากจะใช้กับรถยนต์ได้แล้ว ยังใช้กับยานพาหนะอื่น เช่น เครื่องยนต์ เรือ เครื่องโกน เครื่องสูบน้ำ ได้อีกด้วย

6. ทำใบจดทะเบียนใหม่เป็นรถยนต์ที่ถูกต้อง โดยที่ผู้กระทำผิดอาจทำได้ 2 วิธีคือ วิธีแรกมีการสมคบกับเจ้าหน้าที่ที่จดทะเบียนรถยนต์ให้ทำการจดทะเบียนรถยนต์คันที่โจรกรรมมาตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง วิธีที่สองจัดทำเอกสารปลอมเกี่ยวกับตัวบุคคลแล้วทำการแจ้งย้ายรถยนต์ไปในแต่ละจังหวัด (วิธีการทั้งสองนี้เป็นกรณีที่เกิดกับการจดทะเบียนกับกรมตำรวจแบบเดิม)

7. นำรถยนต์ไปจำหน่ายแบบรถไม่มีทะเบียน วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดและรวดเร็วที่สุดผู้ซื้อไม่ต้องการเอกสารประกอบรถยนต์ใด ๆ ทั้งสิ้นต้องการเพียงตัวรถยนต์ ผู้ซื้อก็มักจะนำรถยนต์นี้ไปใช้ในการกระทำความผิดหรือนำไปใช้ในท้องที่ห่างไกล เพราะรถยนต์ที่จำหน่ายโดยวิธีนี้จะมีราคาไม่สูง

8. นำรถยนต์ไปจำหน่ายในต่างประเทศ เมื่อผู้กระทำผิดได้รถยนต์มาแล้วก็จะนำรถยนต์ส่งออกไปตามแนวชายแดนเพื่อไปขายฝั่งประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งได้แก่ประเทศสหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาชนลาว สาธารณรัฐประชาชนกัมพูชา โดยมีการรับส่งต่อสินค้ากันเป็นสายเป็นระบบ⁴

3.4 ลักษณะขององค์กรคนร้าย

ลักษณะโดยทั่วไปของอาชญากรรมการลักรถยนต์ที่พบในประเทศไทย ตามที่ได้มีผู้วิจัยออกมาจะพบได้ว่าเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยทางครอบครัว เป็นการเรียนรู้พฤติกรรมของบุคคลในครอบครัวเดียวกัน เช่น ลูกได้รับการถ่ายทอดจากบิดามารดา ภรรยาเรียนรู้จากสามี

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 51-74

2. ปัจจัยทางด้านความยากจน เนื่องจากรถยนต์มีราคาแพงจึงผลักดันให้คนยากจนเสี่ยงที่จะทำการลักรถยนต์ออกจำหน่าย
3. ปัจจัยทางด้านชุมชน ถ้าเป็นการเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อม มีการพบเห็นและได้รับการสอนจากชุมชนที่อยู่
4. ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม ค่านิยมในวัฒนธรรมบางอย่างของคนอาจมีส่วนผลักดันให้คนกระทำความผิด เพื่อให้ได้มาซึ่งวัฒนธรรมนั้น
5. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ผู้ที่กระทำความผิดบางรายอาจกระทำไปด้วยความที่มีอาการของคนที่มีจิตบกพร่องที่ต้องการรถยนต์บางรุ่นบางคันมากแต่ไม่อาจจะซื้อได้ จึงยอมที่จะกระทำความผิดเพื่อให้ได้รถยนต์นั้นมา
6. ปัจจัยทางด้านร่างกาย ซึ่งมักจะเป็นบุคคลที่มีความปกติทั้งของร่างกายและจิตใจมากเพราะต้องอาศัยความชำนาญและรวดเร็วในการกระทำความผิด
7. ปัจจัยทางด้านชีววิทยา เป็นการอธิบายถึงเรื่องเซล (Cenes) ที่เป็นเรื่องของสายพันธุ์ทางวิทยาศาสตร์ การสืบทอดทางสายเลือด ซึ่งปัจจัยนี้น่าจะมีส่วนสำคัญน้อยที่สุด⁵

3.5 ผลของทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขสิ่งเร้าต่อพฤติกรรมของอาชญากรรมการลักรถยนต์⁷

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขสิ่งเร้า (Operant Conditioning) ว่าพฤติกรรมของมนุษย์จะเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งจูงใจ ทฤษฎีนี้เมื่อนำมาพิจารณาถึงการแสดงพฤติกรรมของอาชญากรที่ลักรถยนต์แล้ว จะทำให้เห็นได้ว่าพฤติกรรมของอาชญากรจะเปลี่ยนแปลงไปตาม “สิ่งเร้า” หลายประการดังนี้

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 37-41

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 216-232

3.5.1 สภาพแวดล้อม จะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้คือ

3.5.1.1 ความเป็นชุมชน

สภาพแวดล้อมที่มีความเป็นชุมชน คือ มีความหนาแน่นของประชากรมาก จะมีจำนวนรถยนต์ที่ถูกโจรกรรมมากกว่าในย่านชนบทหรือชานเมืองที่มีประชากรอยู่น้อย เพราะในย่านชุมชนจะมีรถยนต์ให้เลือกโจรกรรมได้ง่ายและเจ้าของขาดความระมัดระวังอาชญากรจะแฝงกายเข้าโจรกรรมได้สะดวกกว่า

3.5.1.2 เวลาที่เกิดเหตุ

การโจรกรรมรถยนต์จะเกิดขึ้นในเวลากลางคืนมากกว่าในเวลากลางวัน เนื่องจากว่าในเวลากลางคืนจะหลบหนีได้รวดเร็วกว่าในเวลากลางวัน ผู้กระทำผิดผู้จุดที่ตำรวจตั้งด่านจึงสามารถหลบหนีไปเส้นทางอื่นได้ และในเวลาที่ดีมาก ๆ จะไม่มีด่านตำรวจและรถสายตรวจ ในขณะที่ทำการลักรถยนต์ก็อาศัยความมืดกำบังกายได้ด้วย

3.5.1.3 สถานที่กระทำความผิด

ผู้กระทำผิดจะเลือกกระทำการลักรถยนต์ในท้องที่ที่เป็นที่อยู่อาศัยหรือในเขตที่อนุญาตให้บุคคลเข้าได้อย่างจำกัด มากกว่าพื้นที่สาธารณะเพราะความเสี่ยงจะน้อยลง โดยเฉพาะการลักรถยนต์ในบ้านหรือในโรงรถ ผู้กระทำผิดจะวางยาเบื่อสุนัขเสียก่อน จึงลงมือลักรถยนต์

3.5.2 แหล่งจำหน่ายรถยนต์ที่ลักมา

การลักรถยนต์ ผู้กระทำผิดจะต้องอาศัยความต้องการของตลาดที่รับของโจรเป็นข้อสำคัญว่าต้องการรถประเภทใด ยี่ห้อ สี รุ่นอะไรและตนเองมีความสามารถจะทำการโจรกรรมรถประเภทอะไร เพื่อให้สามารถจำหน่ายรถยนต์ที่ลักมาได้หรือในบางครั้งการลักรถยนต์จะเลือกกระทำตาม “ใบสั่ง” ที่ผู้สั่งระบุชนิด ประเภท ยี่ห้อ สี รุ่นปีที่ผลิต ดังนั้นการลักรถยนต์จะกระทำต่อเมื่อมีแหล่งที่จะจำหน่ายรถยนต์เป็นสำคัญ

3.5.3 ผลตอบแทน

3.5.3.1 รายได้จากการนำรถยนต์ที่ลักมาแล้วไปจำหน่าย การจำหน่ายรถยนต์ในรูปแบบต่าง ๆ จะมีผลตอบแทนต่างกัันดังนี้

- (1) จำหน่ายทั้งคัน จะได้ราคาประมาณร้อยละ 20 ของราคารถตามสภาพรถยนต์
- (2) จำหน่ายในต่างประเทศ จะได้ราคาประมาณร้อยละ 30 ถึง 50 ของราคารถตามสภาพรถยนต์
- (3) นำไปถอดชิ้นส่วนออกจำหน่าย จะได้ราคาประมาณร้อยละ 20-30 ของราคารถตามสภาพรถยนต์
- (4) นำไปสวมซอกกับรถที่เกิดอุบัติเหตุ จะได้ราคาประมาณร้อยละ 70-90 ของราคารถตามสภาพรถยนต์
- (5) นำไปสวมทะเบียนซ้อนรถคันอื่น จะได้ราคาประมาณร้อยละ 30 ของราคารถตามสภาพรถยนต์
- (6) นำไปจดทะเบียนใหม่ออกขาย จะได้ราคาประมาณร้อยละ 90 ของราคารถตามสภาพรถยนต์
- (7) นำไปเรียกค่าไถ่ถอน จะได้ราคาประมาณร้อยละ 20 ของราคารถตามสภาพรถยนต์
- (8) นำไปสร้างเอกสารปลอมออกขาย จะได้ราคาประมาณร้อยละ 90 ของราคารถตามสภาพของรถยนต์

3.5.3.2 ผลการจับกุม ถ้าในเขตพื้นที่ใดที่มีการจับกุมผู้กระทำผิดได้มาก จะทำให้จำนวนการลักรถยนต์ลดลง แต่อาจไปเพิ่มการกระทำผิดในเขตพื้นที่อื่นแทน

3.5.3.3 การเกิดคดีวิสามัญฆาตกรรม ในช่วงเวลาใดที่ตำรวจใช้มาตรการรุนแรงในการปราบปรามอาชญากรรมการลักรถยนต์ โดยการทำวิสามัญฆาตกรรมกับผู้กระทำผิด ก็จะทำให้สถิติของคดีลักรถยนต์ลดลงไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่เมื่อพ้นช่วงนี้ไปแล้ว การกระทำผิดก็จะกลับมีมากขึ้นเหมือนเดิม

3.5.3.4 อัตราโทษในความผิดฐานลักขโมยตามกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 334 ได้กำหนดโทษของความผิดฐานลักขโมยไว้เท่ากับการลักทรัพย์ทั่วไป แต่รายได้ที่ผู้กระทำผิดได้รับจากการลักขโมยจะมากกว่าการลักทรัพย์ทั่วไปมาก จึงทำให้ผู้กระทำผิดเลือกที่จะกระทำการลักขโมย ซึ่งมีค่าตอบแทนคุ้มค่ากับการเสี่ยงต่อกฎหมายมากกว่าการลักทรัพย์

ดังนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขสิ่งเร้านี้เป็นส่วนสำคัญในการอธิบายให้เห็นถึงสาเหตุการก่ออาชญากรรมการลักขโมย และสภาพปัญหาการลักขโมย และจะเป็นประโยชน์ในการนำไปเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

สรุปแล้วประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดในบทนี้จะทำให้พอมองเห็นปัญหาอาชญากรรมการลักขโมยในประเทศไทย ได้รู้ถึงวิธีการของผู้กระทำผิดที่ทุกคนก็ไม่เคยรู้มาก่อน ว่ารณคดีที่หายไปนั้นเกิดจากสาเหตุใดบ้าง การจำหน่ายรณคดีของโจรหลังจากการลักขโมย และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางและมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมการลักขโมยในบทต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย